

Pyhä Yrjö ja lohikäärme

Muinaista Libyan valtakuntaa oli kohdannut suuri onnettomuus. Pimeyden valtakunnan pelottava lohikäärme oli tunkeutunut maahan. Kaikki ihmiset olivat kauhun vallassa. Lohikäärme kulki paikkakunnalta toiselle ja ahmaisi kitaansa kaikki elävät olennot, jotka sen tielle osuivat. Ja sen tulinen hengitys lakastutti koko seutukunnan.

Pian saapui hirvittävä peto Selemin kaupungin muurien ulkopuolelle. Silloin valtasi suuri pelko kaupungin asukkaat. Vihaisen pedon lepyttämiseksi oli joka päivä uhrattava joku kaupungin eläimistä. Eikä kukaan uskaltanut lähteä taistelemaan lohikäärmettä vastaan. Kun vihdoin kaikki eläimet oli annettu lohikäärmeen ruuaksi, kutsui kuningas neuvonantajansa koolle pohtimaan, mitä olisi tehtävä.

Kesken neuvottelukunnan kokousta syöksyi portinvartijat sisään. He kertoivat kauhuissaan: ”Lohikäärme odottaa kärsimättömänä uhriaan, se pieksää pyrstöllään kaupungin portteja, eivätkä ne tätä menoa kauan kestä.”

Ei ollut muuta neuvoa, täytyi ryhtyä uhraamaan ihmisiä pedon ruuaksi. Heitettiin arpa ja arpa määräsi kenen oli kuoltava. Kaupungin asukkaat elivät jatkuvassa pelossa ja jännityksessä, eihän koskaan voinut tietää kenen seuraavana päivänä oli kuoltava tai luovuttava isästään, äidistään tai lapsestaan.

Vihdoin eräänä päivänä arpa lankesi kuninkaan tyttärelle, suloiselle nuorelle prinsessalle Cleolindalle (joidenkin versioiden mukaan prinsessan nimi oli Elya).

Turhaan kuningas rukoili armoa. Prinsessa työnnettiin armotta muurin ulkopuolelle. Siinä hän nyt istui ypöyksin kivellä, jonka ääressä lohikäärmeen oli tapana syödä uhrinsa. Prinsessa nosti kätensä taivasta kohti. Hän rukoili sydämensä pohjasta ja pyysi hartaasti jumalia, etteivät nämä sallisi hänen joutua niin kauhean kohtalon alaiseksi. Eikä hän rukoillut turhaan.

Kaukana Kappadokiassa asui nuori kristitty Yrjö- niminen ritari. Hänelle oli ilmestynyt enkeli, joka sanoi: ”Lähde täältä Libyaan taistelemaan Herrasi Jeesuksen Kristuksen nimeen”.

Ritari oli noudattanut enkelin käskyä ja saapui Selemin kaupungin edustalle, jossa prinsessa oli juuri polvistuneena rukoukseen. Prinsessa kertoi uhkaavasta vaarasta Yrjö-ritarille, joka heti sanoi: ”Älä pelkää, minä taistelen lohikäärmettä vastaan ja voitan sen Jeesuksen avulla!”

Prinsessa oikein pelästyi ja kehotti häntä pakenemaan, mutta Yrjö-ritari sanoi: ”Minun aseeni ja turvani on kaikkein voimakkain Herra taivaassa ja maan päällä, Jeesus Kristus.”

Kun hän oli tämän sanonut, alkoi maa vavahdella. Kuului kauheaa karjuntaa, joka tärisytti kaupungin muuria. Siinä lohikäärme tulikin. Peloton Yrjö-ritari hyökkäsi hirvittävää petoa vastaan. Alkoi ankara kamppailu, jossa taisteltiin henkeen ja vereen asti. Lopulta uljas sankari sai työnnetyksi miekkansa tuskissa kiemurtelevan, tannerta pyrstöllään lyövän pedon sydämeen.

Kuningas ilostui suuresti, kun sai rakkaan tyttärensä vahingoittumattomana takaisin ja sulki hänet syliinsä. Koko kaupungin asukkaat huokaisivat helpotuksesta, kun heitä kaikkia uhkaava vaara oli nyt poissa.

Voitokas Yrjö-ritari sanoi kuninkaalle: ”Minä voitin pedon kuningasten kuninkaan Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen!” Kuningas virkkoi tämän kuultuaan: ”Tästä lähtien me kaikki tahdomme palvella sinun Jumalaasi!”

Tarinan Pyhä Yrjö oli Vähästä-Aasiasta. Vielä meidän päivinämme näkee kuvia tästä tarinasta kirkkojen ikkunamaalauksissa, vanhoissa tauluissa ja kirjoissa. Koko maailman partiolaiset viettävät Yrjönpäivää yhteisenä juhlapäivänään.

Kertomus Pyhän Yrjön taistelusta lohikäärmettä vastaan ei olekaan mikään pelkkä seikkailukertomus. Siinä esitetään vertauskuvallisesti hyvien voimien taistelu pahan valtaa vastaan.

Opastaja nro 4/elokuu 1967, kieliäsuu tarkistettu.